

Wie waren de woestijnvaders?

Hoe een groep mystici uit 300 na Chr.
een sterke invloed heeft op christenen nu.

Help, ik zondig, wat nu?

Hoe het beeld van de Tabernakel ons kan helpen.

Reanimatie of nieuw leven?

Een bespreking van de leugen die Satan
de mens voorhoudt.

Laten we de Goede Herder volgen,
en niet mensen!

VOORWOORD

Voor u ligt weer een nieuwe uitgave van Bijbel & Onderwijs.

We zien en ervaren dat het steeds moeilijker is om onderscheid te maken tussen goed en fout. Iedereen wil graag zijn eigen mening geven over wat goed voelt. Het liefst noemen mensen alles goed en willen ze niet eens meer horen wat fout is. Maar we moeten telkens weer terug naar de Bijbel om alles te toetsen. Als we ons realiseren dat de leugen van satan dat we alles zelf wel kunnen al sinds het paradijs de ronde doet, dan is het niet zo verassend. Een analyse van deze leugen geeft ons meer inzicht waarom we toch telkens weer vallen voor de gedachte dat we het allemaal zelf wel kunnen in plaats van dat we volledig vertrouwen op het offer van Christus voor onze zonden.

Het is een belangrijke taak om de dingen die op ons af komen te blijven toetsen. Daarom vind u in deze publicatie wederom een aantal artikelen die verdieping geven. Hopelijk wordt u hierdoor ook toegerust om zelf waakzaam te zijn en te blijven.

In de vorige publicatie schreven we over een trend die steeds meer in opkomst is: het luisterend of centerend bidden. Het artikel in deze publicatie gaat verder op dit onderwerp door vooral te onderzoeken waar deze trend vandaan kwam. Het is een onderzoek naar de woestijnvaders en de herkomst van de contemplatie.

In een tweede artikel vind u een uitwerking van de betekenis van het wasvat in de tabernakel en hoe we dit als nieuw testamentische christenen kunnen toepassen. In een derde artikel bestuderen we een klein onderdeel van de leugen van satan in het paradijs. Een leugen die zoals gezegd telkens weer terugkomt. En vooral als we steeds te horen krijgen dat we ons leven zelf moeten invullen en dat we zelf een goddelijke status zouden kunnen bereiken, is het van belang om te weten waar deze trend vandaan komt.

We hebben elkaar en Gods Woord nodig om ons op de zuivere weg te houden die de Bijbel ons leert. We hopen dat de artikelen in deze publicatie u hierin ondersteuning mogen bieden.

Namens het bestuur
Irene Matzken

INHOUD

- 3** **Wie waren de woestijnvaders?**
Hoe een groep mystici uit 300 na Chr. een sterke invloed heeft op christenen nu.
- 8** **Help, ik zondig, wat nu?**
Hoe het beeld van de Tabernakel ons kan helpen.
- 12** **Reanimatie of nieuw leven?**
Een bespreking van de leugen die Satan de mens voorhoudt.
- 15** **Laten we de Goede Herder volgen, en niet mensen!**

COLOFON

B&O Publicatie

Uitgave: Stichting Bijbel & Onderwijs
Kwartaal 3, september 2025

Periodiek voor donateurs van stichting
Bijbel & Onderwijs. ISSN 3051- 4193

Bestuur

mevr. M. Fast
mevr. drs. I. Matzken MA, ing.
dhr. L. Snijder

Aan dit nummer werkten mee

M. Fast, I. Matzken,
Elisabeth Stam-Stegeman

Redactie

Bestuur

Redactie- en correspondentieadres

Glorie van Hollandgaarde 6
3824 ZM Amersfoort
Tel. 06 1690 3431
E-mail: info@bijbelenonderwijs.nl
secretaris@bijbelenonderwijs.nl
Website: www.bijbelenonderwijs.nl

Overname van artikelen is alleen toegestaan met schriftelijke toestemming van de redactie.

Testament

Wilt u onze stichting testamentair gedenken? De ten naamstelling dient te luiden: stichting Bijbel & Onderwijs te Giessen. De stichting bezit rechtsgeldigheid en is ingeschreven bij de Kamer van Koophandel, dossiernummer 40507771

IBAN nr. NL67INGB0000824575
BIC nr. INGBNL2A

Vormgeving en drukwerk:

WoodyDesign, Veenendaal

Wie waren de woestijnvaders?

Hoe een groep mystici uit 300 na Chr. een sterke invloed heeft op christenen nu.

Introductie

In meerdere populaire christelijke boeken kom ik verwijzingen tegen naar een groep mannen van lang geleden: *'de woestijnvaders'*. En regelmatig hoor ik in preken of in gesprekken met mensen de oproep om een voorbeeld te nemen aan deze groep mensen. Ik besloot uit te zoeken wie zij waren en waarom wij hen als voorbeeld zouden moeten nemen, of eigenlijk, waarom niet. Ik ontdekte dat deze groepering een grote invloed heeft op christenen nu.

Populaire vormen van gebed zoals het contemplatief gebed, het luisterend bidden, het radicaal vasten als 'beheersing van het vlees' en de opkomst van stilte retraites in een klooster, hebben zijn oorsprong bij deze groep woestijnvaders en -moeders. Hun gedachtegoed wordt nu, 1700 jaar later, sterk naar voren gehaald onder christenen. De woestijnvaders werden aanvankelijk vooral in Katholieke kringen geëerd en als voorbeeld gezien. Zij waren de eerste kloosterlingen. Er zijn boeken waarin de spreuken en wijsheden van de woestijnvaders zijn opgetekend en die in kloosters worden gelezen. Rondom de jaren 70 zien we in Nederland een vermenging van Protestantisme en Katholicisme door de ontzuiling. Door het afbreken van de muur tussen deze twee stromingen ontstond een soort kruisbestuiving. "Wijsheden" uit de Katholieke Kerk werden overgenomen in de Protestantse kerken om zo meer verbinding te zoeken. Dit gebeurde overigens niet van de één op de andere dag, maar dit is een proces van jaren en is nog steeds volop gaande. Invloedrijke schrijvers in deze ontwikkeling zijn bijvoorbeeld Henri Nouwen en Jos Douma.

Wie waren de woestijnvaders?

Als we het hebben over de woestijnvaders dan wordt een groep mannen en vrouwen bedoeld die in de 3^e en 4^e eeuw na Christus leefden in en rondom Egypte. Deze mensen trokken zich bewust terug uit het sociale leven om als een 'witte marte-

laar' verder te gaan. Een witte martelaar is iemand die zich een leven van (extreme) discipline oplegt en boetedoening in de hoop dat hij een zelfde status zou bereiken als een 'rode martelaar' en door God op dezelfde wijze beloond wordt. Een rode martelaar is iemand die vanwege zijn geloof gedood wordt. Zij zagen zo'n dood als de hoogste vorm van opoffering.

Christenvervolging

Om dit beter te begrijpen kijken we naar het leven van een gelovige in de 3^e eeuw na Christus. Tot aan de 3^e eeuw werden christenen enorm vervolgd door de keizers die de hoogste macht hadden in het Romeinse Rijk. Gelovigen werden op een afschuwelijke wijze vermoord onder leiding van de keizers onder wie Nero, Domitianus en Diocletianus. Christenen leefden continu met de dreiging van de dood en waren bereid om dit te doorstaan. Zij haalden hoop uit de teksten in Jakobus 1:12 en Openbaring 2:10 waarin staat dat je de kroon des levens ontvangt wanneer je getrouw blijft tot in de dood en verzoeken verdraagt. Toen keizer Constantijn in 313 het Christendom aanvaardde, namen de vervolgingen af en kregen de christenen vrijheid hun geloof te belijden. Het martelaarschap was zo'n belangrijk onderdeel geworden van het christenleven dat dit door bepaalde groepen los kwam te staan van het leven uit geloof alleen. Het martelaarschap werd door hen gezien als de hoogste vorm van toewijding. Nu dit weg viel, rees de vraag: hoe kon nu de kroon des levens ontvangen worden? Dit werd als volgt ingevuld. Mensen wilden als levende martelaar verder. In plaats van te sterven, stelden zij hun lichamen op de proef als een soort offer voor God. Zij kastijdden hun lichamen tot het uiterste om zo te laten zien wat ze voor God over hadden. Daarmee hoopten ze ook een martelaarskroon te ontvangen na het sterven.

Zonde overwinnen in eigen kracht

Het kastijden van het lichaam had naast het ontvangen van 'de kroon' ook een ander doel, nl het onderdrukken van het vlees om zo niet te zondigen. In het leven onder de mensen in de stad, konden vele verleidingen op je pad komen. Hebzucht, uitbundig eten en drinken en seksuele verleidingen die de aandacht van een gelovige konden wegtrekken van een toegewijd leven aan God. Om niet bevuild te worden, trokken mensen zich volledig terug uit het sociale leven. En daar middenin de woestijn begonnen ze een leven dat bestond uit (extreme) zelfopoffering en zelfverloochening. Dit noem je ascese. De woestijnvaders leefden in volledige ascese op elk gebied van hun leven: dieet, slaap, seksualiteit, bezittingen, sociale interactie en hun mentale toestand. Alles moest in lijn worden gebracht met Gods wil. Zij geloofden dat dit het pad naar Gods perfectie was. Dit is hoe hun leven eruit zag:

- **Celibaat:** Dit was één van de belangrijkste geboden en hield een volledige onthouding van seksuele relaties in. Ze streefden naar apatheia (passieloosheid), een geestelijke toestand van innerlijke rust waarin men niet meer door hartstochten wordt beheerst. Dit werd bijvoorbeeld gedaan door zich te baden in ijskoud water. Woestijnvader Abba Sisous huilde op zijn sterfbed, omdat hij niet zeker was van zijn reinheid "Ik weet niet of ik nog mijn hart heb kunnen zuiveren van iedere vrouwengedaante."
- **Vasten:** Jezelf ontfeggen van basisbehoeften zoals voedsel en comfort, vaak voor langere perioden. Er werd gedacht dat je krachtiger werd tegen verleiding, als je ook de honger kon weerstaan. Abba Antonius (ca. 251–356) at eenmaal per dag, soms pas na meerdere dagen. Zijn voedsel bestond uit brood en zout, en hij dronk alleen water.
- **Slaaponthouding:** Abba Arsenius (360–449) sliep nauwelijks. Hij verbleef nachtenlang in gebed, vaak staand, en weigerde comfort of warmte in de koude woestijnnachten.
- **Gebed:** Abba Isidore was, net als veel andere woestijnvaders, diep gefocust op een stil en contemplatief gebed. Zo'n gebed was gericht op 'de aanwezigheid van God' en niet op woorden of het uitstorten van je hart aan God. Abba Isidore bracht uren van de dag door in contemplatie. Ook hield het een continu herhalen van een bepaalde gebedszin in.
- **Armoede en eenzaamheid:** Het afleggen van geld en persoonlijke bezittingen, sober leven en vaak afhankelijk zijn van aalmoezen. Woes-

tijnvader Antonius de Grote verkocht letterlijk al zijn land en bezittingen, om in armoede verder te gaan. Ook leefden ze in afzondering.

- **Handarbeid:** Het verrichten van arbeid, vaak om zichzelf te onderhouden, maar ook bedoeld om het gedachteleven leeg te maken.
- **Stilte:** Het beoefenen van perioden van stilte om geconfronteerd te worden met eigen gedachten en deze te kunnen beheersen. Er werd soms jarenlang niets gezegd.
- **Zelfkastijding:** Fysieke zelfkastijding waarbij zij zichzelf verwonden.

Elk van deze praktijken hebben de schijn van een godvruchtige keuze, maar zijn niet Bijbels en zijn erop gericht om uit eigen kracht omhoog te klimmen naar God. De meeste van deze praktijken komen zelfs uit een heidense bron. De gedachte om 'op te klimmen' naar God werd ook op deze manier beoefend in de nabijgelegen oosterse spiritualiteit.

Waarom de woestijn?

De woestijn was in hun denken een symbolische plek voor strijd tegen de verleidingen, omdat de Heere Jezus ook door de duivel op de proef werd gesteld in de woestijn. De grootste verleidingen kwamen door het contact met andere mensen in de steden. In de woestijn waren vaak graven waar men in die tijd dacht dat demonen samen kwamen. In de stilte van de woestijn zochten ze daar contact met demonen om zichzelf te kastijden. Door als het ware samen te werken met de duisternis wilden zij oefenen om hun ego te overwinnen en hun geweten te zuiveren. In Efeze 5:27 staat juist dat we de duivel geen plaats moeten geven. Dat betekent dat we hem geen ruimte moeten geven om ons te verleiden tot zonde. Ook het contact leggen met de demonenwereld wordt ons nadrukkelijk verboden, omdat het ons verontreinigt. (Leviticus 19:31, Deuteronomium 18:10-12) Tegen dit gebod ingaan, is overspel plegen tegen de Schepper. Ook wanneer dit gebruikt wordt om het 'ego te overwinnen' met als doel dichterbij God te komen. Deze weg heeft God niet voorgeschreven. Er is maar één weg tot de Vader en dat is de Heere Jezus.

Ook geloofden ze dat God alleen in de stilte van de woestijn tot je kon spreken en dat je Zijn stem zou kunnen verstaan wanneer zowel je lichaam en geest tot verstillig waren gebracht. Het is begrijpelijk dat een druk en vol bestaan, het leven met God in de weg kan staan. Omdat je simpelweg geen tijd maakt om van Hem te lezen en te leren. Maar de heersende gedachte dat onze geest, ziel en lichaam tot stilte moeten worden gebracht, kwam veel voor in de invloedrijke opvattingen van

de gnostiek en platonisme. Verderop in het artikel iets meer hierover. Aanvankelijk waren het eenlingen die kozen voor een dergelijk leven, maar later volgden er meer en begonnen zij zich samen te voegen in kleine gemeenschappen die uiteindelijk de eerste kloosters werden.

Innerlijke rust als schild tegen verleiding?

In het aangaan van de strijd met hun 'ik', gingen de woestijnvaders heel ver zoals ik hiervoor beschreef. Om dit te benadrukken geef ik een voorbeeld van Woestijnvader Antonius de Grote (251–356). Hij wordt gezien als de belangrijkste woestijnvader. Dit voorbeeld is afkomstig uit het boek *"Vita Antonii"*. Antonius trok zich terug in een graftombe in de Egyptische woestijn. Deze tombes waren verlaten grafkamers. Vroeger begroeven ze mensen in uitgehouwen rotsen. Wanneer zo'n graf leeg was, kon je er in kruipen. In die tijd werden deze grafrotsen gezien als plekken waar demonen huisden en die je liever vermeed. Antonius zocht deze plek bewust op, omdat hij de confrontatie zocht met de demonische wereld. Hij wilde zich laten beproeven om zijn geestelijke kracht te oefenen. Volgens de overleveringen werd hij daar zeer geteisterd, zowel geestelijk als ook lichamelijk. Hij 'overwon' deze demonische strijd door te volharden in ascese waarbij hij geloofde dat hoe meer hij volhardde, hoe meer de aanvallen af zouden nemen. Concreet hield dit in dat hij de naam van Jezus bleef aanroepen en dat hij bleef vasten, zodat de kracht van de demonen zou afnemen. Die zouden zich namelijk voeden met menselijke zwakheden, zoals begeerte, trots en gemakzucht. Hij getuigde dat zijn innerlijke rust en standvastigheid zijn schild werden. Dit is een kern thema in de leer van de woestijnvaders: wie zichzelf kent en zijn passies bedwingt, kan niet meer innerlijk verstoord worden door kwade krachten. Een andere woestijnvader die bekend is onder de naam Abba Poemen sprak de volgende woorden: *"Wie zichzelf overwint, overwint de wereld. Wie zichzelf niet kan beheersen, is slaaf van zijn eigen hart."* (uit de bundel: *Spreuken van de Woestijnvaders*) Zelfbeheersing werd gezien als sleutel tot innerlijke vrijheid. Wanneer je de eigen verlangens en angsten niet kunt overwinnen, blijf je volgens hen gevangen door innerlijke demonen.

De kern waar het mis gaat

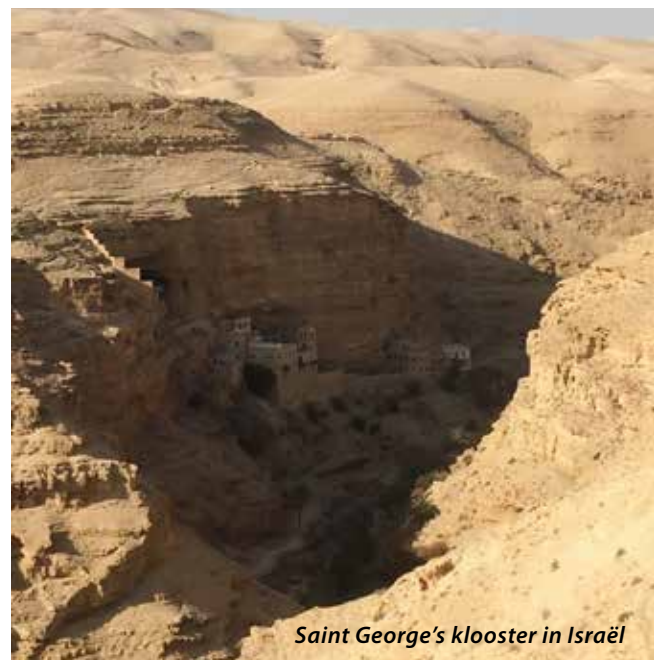
En hier komen we op een belangrijk punt. "Zijn innerlijke rust en standvastigheid werden zijn schild". Wat valt op aan dit getuigenis? De woestijnvaders poogden in eigen kracht de zonde te overwinnen, zonder te leunen op het werk van de Heere Jezus. En ja, ze riepen Zijn naam aan, ze lazen de Schriften en brieven uit het Nieuwe Tes-

tament, deden goede werken en wilden dichtbij God zijn. Maar de praktijk van hun leven toont aan dat ze het verzoenende werk van Christus niet begrepen en leunden op hun 'innerlijke rust en standvastigheid'. Zelfbeheersing is goed en ook een Bijbelse opdracht. Het is alleen iets wat door een leven in Christus tot stand kan komen. Paulus zegt in 1 Korinthe 9:27 dat hij zijn lichaam bedwingt en het tot dienstbaarheid brengt. Ook zie je dat hij de strijd tussen een wandel door het vlees en een wandel door de geest kent in Romeinen 7:15. En zijn roep in vers 24: *"Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam dezes doods? Ik dank God door Jezus Christus, onzen Heere,"* geeft aan dat Hij deze strijd kent. Paulus roept niet dat hij verlost zal worden door zijn eigen innerlijke rust en standvastigheid. De Bijbelse weg is dat je ontdekt dat je eigen innerlijke rust en standvastigheid tekortschieten en dat die je niet dichterbij de Heere God brengen, maar dat de Heere Jezus je die rust en standvastigheid wil geven.

Wanneer je ontdekt hebt een zondaar te zijn, breng je jouw schuld bij het kruis. Daar word je volledig bevrijd van de zondelast die verwijdering brengt tussen God en de mens. God ziet je dan aan in Christus en daar mag je op leunen. Hij woont dan met Zijn Geest in ons en Hij wordt dan ons Schild.

Hoe moet het dan als je in de fout gaat?

Toch verwacht De Heere God van ons dat we niet zondigen. In 1 Johannes 2:1-2 staat het volgende: *"Mijne kinderkens, ik schrijf u deze dingen, opdat gij niet zondigt, en indien iemand gezondigd heeft, wij hebben een Voorspraak bij de Vader, Jezus Christus, den Rechtvaardige. En Hij is een Verzoening voor onze zonden; en niet alleen voor de onze, maar ook voor de zonden der gehele wereld."*

Saint George's klooster in Israël

Hieruit blijkt dat Hij niet wil dat wij zondigen, maar dat Hij tegelijkertijd weet dat we dit niet kunnen. Daarom hebben we de Voorspraak bij de Vader door de Heere Jezus. Een leven middenin deze wereld is daardoor mogelijk. Wat dit in de praktijk betekent, kun je verder lezen in het artikel over 'Het Wasvat'.

Het tekstgedeelte uit 1 Johannes 1:5-10 (STV) maakt duidelijk waarom God verwacht dat wij niet zondigen, maar waarom er tegelijkertijd wel de Voorspraak is. *En dit is de verkondiging die wij van Hem gehoord hebben, en wij u verkondigen, dat God een Licht is en gans geen duisternis in Hem is. 6. Indien wij zeggen dat wij gemeenschap met Hem hebben, en wij in de duisternis wandelen, zo liegen wij en doen de waarheid niet. 7. Maar indien wij in het licht wandelen, gelijk Hij in het licht is, zo hebben wij gemeenschap met elkander, en het bloed van Jezus, Zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde. 8. Indien wij zeggen dat wij geen zonde hebben, zo verleiden wij onszelf, en de waarheid is in ons niet. 9. Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, dat Hij ons de zonden vergeve en ons reinige van alle ongerechtigheid. 10. Indien wij zeggen dat we niet gezondigd hebben, zo maken wij Hem tot een leugenaar en Zijn Woord is niet in ons.*

Invloeden van gnostiek en platonisme

Nu is de vraag; begrepen deze woestijnvaders het evangelie niet? Of lieten zij zich beïnvloeden door andere denkrichtingen uit die tijd. Waarschijnlijk is het een combinatie van beiden en waren sommigen oprecht in hun bedoelingen. Er waren in die tijd een aantal belangrijke en invloedrijke stromingen zoals het platonisme, het cynisme en de gnostiek. Deze stromingen hadden gemeen dat zij overtuigd waren dat je door te heersen over gevoelens en verlangens in een hogere staat van bewustzijn zou komen. Je zou dan los komen van het lichaam. Bij het platonisme was dit de vereniging met het "ene", dit kon bereikt worden door een leven in ascese. In het cynisme uitte zich dit in een extreem sober leven verenigd met de natuur. Aanhangers van de gnostiek wilden loskomen van het materiële en waren overtuigd dat het goddelijke in de ziel te vinden was. Wanneer je door ascese dichter bij de kern, de gnosis, komt, heb je een ultieme godservaring. Gnostici geloofden ook dat de sleutel tot de goddelijke werkelijkheid in onszelf ligt. Door veelvuldig zelfonderzoek probeerden ze hun ware, goddelijke kern te ontdekken en te begrijpen. Deze denkrichtingen beïnvloedden ook het denken van de woestijnvaders, want je ziet deze invloeden, net in een ander jasje, terug in hun leefstijl en overtuigingen.

Waarin zien we de invloeden van de woestijnvaders nu terug?

De woestijnvaders lieten zich in hun denken beïnvloeden door de heersende denkstromingen, maar in hoeverre gebeurt dit nog steeds? Waarom groeien juist nu de ideeën van de woestijnvaders aan populariteit? Ik denk dat er twee belangrijke pijlers zijn.

Overspoeling van informatie, verlangen naar rust.

Er bestaat een verlangen om zich terug te trekken uit de druk van deze maatschappij. Sociale media (voornamelijk onder jonge generatie) vragen enorm veel van onze tijd en aandacht. Dit legt een druk op de mens. De invloedrijke schrijfster en stiltecoach Mirjam van der Vegt verwijst in haar werk, met name in boeken zoals *De Kracht van Rust en Leven is Leren*, regelmatig naar oude christelijke bronnen, waaronder de woestijnvaders. Ze gebruikt hun wijsheid als tegenstem in een drukke, op prestatie gerichte maatschappij. Net als de woestijnvaders benadrukt Van der Vegt het belang van stilte waarin je jezelf en God kunt ontmoeten. Ook benadrukt ze dat we ons moeten oefenen in overgave en eenvoud zodat we zinging, rust en balans kunnen vinden. Haar boeken, lezingen en retraites zijn enorm populair en sluiten aan bij verschillende kerkelijke stromingen. Voorop staat dat rust, stilte en eenvoud goed zijn en dat je die absoluut nodig hebt om in Hem te kunnen blijven, **maar het gaat niet zonder eerst het pad van bekering te hebben bewandeld. De weg die God zelf gegeven heeft: Zijn Zoon. Elke poging tot rust en stilte en zonder de Heere Jezus is ijdel en de weg van de volken.**

Van der Vegt schrijft het volgende op haar website: *"Mijn ervaring is dat Gods liefde mij steeds opnieuw verrast. Geen wonder dat je deze verwondering kunt teruglezen in mijn boeken, maar ik houd niet van hokjes. Dit zorgt er vaak voor dat we uit verbinding raken, terwijl de liefde zich niet gevangen laat zetten. Iedereen is welkom om de principes van rust te ontdekken. Lig in de hangmat van genade, leer uit de Bijbel, kloostertradities, wetenschap en natuur. Stilte brengt verbondenheid met een ieder tot stand, stilte brengt je in de wereld, zei Henri Nouwen ooit."* Zelf geeft ze dus aan dat iedereen eigenlijk zo kan binnenstappen in Gods rust. Een ander voorbeeld is de interkerkelijke organisatie "Zij Lacht" die adverteert met kloosterweekenden. *"Verlang je ernaar je dagelijkse bezigheden in een ander licht te zien en alles (zelfs je telefoon!) aan de kant leggen? Dan is het Zij Lacht kloosterweekend echt iets voor jou!"* zijlacht.nl Tijdens deze weekenden ga je mee in het ritme van de nonnen en zoek je de stilte en oefen je je in spiritualiteit. Ook hier zie je een rust

zoeken, zonder de weg die God geboden heeft: **bekering**. Iedereen kan zijn telefoon een weekend wegleggen en een bepaalde rust ervaren. Maar wil je Gods rust ervaren dan zul je naar het kruis moeten met je hele 'ik'. In 2015 bracht theoloog Matthias Rouw een boek uit over de herwaardering van de Woestijnvaders. *Woestijnvaders. Inspiratie voor nu en het boek 7x7 – Levenslessen van de woestijnvaders*. Hippe boeken qua stijl en schrijven, toegankelijk voor iedereen. Het eerste boek won ook een prijs voor beste theologische boek in 2020. Opvallend is dat in deze boeken het leven in ascese voornamelijk rooskleurig belicht wordt.

De populariteit van New Age

Het leven van de woestijnvaders had opvallende overeenkomsten met onder meer de gnostiek. De leefstijl van de woestijnvaders typeren wij nu als 'mystiek christendom' en deze vermengt zich nu met veel elementen uit de New Age. Sinds de jaren '70 is New Age wijdverbreid in onze cultuur aanwezig en wordt er vanuit christelijke hoek meer gezocht naar verbinding in plaats van naar verwijdering ervan. Het gevaarlijke aan deze ontwikkeling is dat er een soort samensmelting ontstaat tussen New Age en Christendom. De woestijnvaders vormen een sleutel tot deze verbinding. Zowel het mystieke christendom als New Age kunnen zich vinden in het idee om te 'heersen' over het kwaad, zodat het goede kan overwinnen. En ook het idee om 'op te klimmen' naar God door middel van meditatie komt overeen. Mindfulness wordt Christfulness, Yoga krijgt een christelijk jasje en meditatie wordt luisterend bidden, beiden gericht op het ontvangen van diepere boodschappen. Het op zoek zijn naar rust in jezelf en de eenwording met God en het idee dat er iets van het goddelijke in ons binnenste te vinden is, vormt de basis. Terwijl de Bijbel ons leert dat uit onszelf niets goeds voortkomt en ons 'ik' moet sterven. Andere praktijken die geadopteerd zijn uit de gnostiek zijn het vasten als middel om het vlees te onderdrukken. De woestijnvaders, maar ook aanhangers van New Age ondergaan hevige vastenperiodes om steeds een trapje verder te komen tot de bevrijding van 'zichzelf' en mystieke christenen zouden zeggen 'om in het reine en dicht bij God te komen'. Maar de verlossing van ons "ik" kan alleen tot stand komen door het offer dat de Heere Jezus bracht aan het kruis. Geestelijke groei vindt daarom alleen plaats wanneer je steeds meer en meer gaat leunen op dit volbrachte werk, in plaats van op jezelf. Een andere ascetische praktijk is bijvoorbeeld "the cold water dip". Deze methode werd gebruikt om de verlangens te blussen met ijskoud water. Ijskoud water werd gebruikt om de begeerte te onderdrukken, vergelijkbaar met vas-

ten en nachtwaken. Dit sluit aan bij hun overtuiging dat lichamelijk ongemak het geestelijk leven kon zuiveren. In Ortodoxe kerken wordt dit jaarlijks gedaan als symbool van vernieuwing. Als een soort doop, ondergaan de mensen deze ijskoude dip. Ook binnen de New Age zie je dit gebruik, daar ligt de focus op het heersen over je zintuigen.

Conclusie

De woestijnvaders, die tegenwoordig als voorbeeld worden aangehaald, waren in hun manier van leven geen voorbeeld voor ons. Zij trokken zich terug om zich toe te wijden aan God, maar zetten het offer van de Heere Jezus volledig buiten spel. Hoe kan het dat de Heere Jezus buiten spel wordt gezet terwijl Zijn naam wel wordt aangeroepen? Dat gebeurt wanneer je het evangelie niet toepast. Bekering betekent het ontdekken dat je zondig bent tegenover God en dit zelf niet kunnen oplossen. Dit besef brengt je bij Gods oplossing: Christus! Wanneer je ontdekt hebt dat je niet in staat bent om Gods volmaakte wetten te kunnen voldoen, mag je met je volle gewicht gaan leunen op de oplossing die God zelf gaf in het offer dat de Heere Jezus bracht. De woestijnvaders riepen de naam van de Heere Jezus aan, maar leunden niet op Zijn offer. Ze wilden in eigen kracht redding verdienen door goede werken te doen en God te behagen door controle te krijgen over hun oude mens. En dat lukt misschien voor heel even, maar uiteindelijk ga je toch weer de mist in. Dan straffen de woestijnvaders zichzelf nog harder, maar leunden opnieuw niet op hun Redder die de straf al gedragen had. Ook hoopten ze in eigen kracht een speciale beloning te ontvangen: de martelaarskroon. De Bijbel spreekt hier zeker over voor diegene die vermoord werden om hun geloof. Tegelijkertijd staat in Openbaring 4:10 en 11 beschreven dat er kronen geworpen worden aan de voeten van de Heere Jezus. Omdat het in wezen niet gaat om onszelf, maar om Hem die het waard is te ontvangen alle lof, eer en heerlijkheid.

Openbaring 4:10-11

Zo vielen de vier en twintig ouderlingen voor Hem Die op den troon zat en aanbaden Hem Die leeft in alle eeuwigheid, en wierpen hun kronen voor den troon, zeggende: Gij Heere, zijt waardig te ontvangen de heerlijkheid en de eer en de kracht, want Gij hebt alle dingen geschapen, en door Uw wil zijn zij en zijn zij geschapen.

Lees verder over dit onderwerp in het volgende artikel over het wasvat.

Geschreven door Elisabeth Stam-Stegeman

Help, ik zondig, wat nu?

Hoe het beeld van de Tabernakel ons kan helpen

De Tabernakel op schaal nagebouwd staat in Timna Park bij Eilat, Israël.

In het vorige artikel in deze editie van Bijbel & Onderwijs schreef ik over het leven van de woestijnvaders. Zij worstelden voortdurend met de 'oude mens' en probeerden in eigen kracht zichzelf op te knappen voor God. Met een leven in strikte ascese als gevolg. Zij hoopten op deze manier dichtbij God te kunnen blijven en Zijn gunst te ontvangen. Ze dachten diepe rust te vinden, maar deze rust was afhankelijk van hun eigen kracht en inspanning. Echte rust tussen God en hen kwam er nooit.

Waarschijnlijk is deze worsteling met het aantrekken van de 'nieuwe mens' herkenbaar. Je hebt de Heere Jezus leren kennen als jouw persoonlijk verlosser en je bent dankbaar dat jouw schuld tegenover God betaald is. Je wilt niets liever dan een leven dat Hem behaagt. Het struikelen geeft verdriet en teleurstelling in jezelf. Maar bovenal geeft het een verstoring van de vreugde en gemeenschap met God. In het Engels is er een mooi woord voor die vertrouwelijke omgang tussen God en de mens: fellowship. Het kan vertaald worden als kameraadschap. Dat is iemand met wie je een diepe en nauwe band hebt. Het is niet zomaar een kennis, maar iemand die naast je staat en met wie je alles deelt. Deze vertrouwelijke omgang kun je hebben met God wanneer Hij Zijn Zoon in jou ziet. Naast fellow, worden wij op basis van het offer van Jezus, zelfs zonen en dochters van de Allerhoogste genoemd. (Galaten 4:6, Mattheüs 5:9) Dit geeft weer hoe diep deze verbinding is.

De Heere God geeft in het Bijbelboek Exodus een prachtige heenwijzing naar Zijn reddingsplan door

de Tabernakel. Alle handelingen zijn tot in detail een voorafschaduw van het werk dat Christus in de toekomst zou vervullen. Deze handelingen maken voor ons veel duidelijk over welke positie we hebben voor God en ook over hoe we om moeten gaan met onze oude mens.

Ik spreek hierover met **Dick van Scharrenburg**. Hij is evangelist en reist met een maquette van de Tabernakel door het land om op scholen en in kerken Gods reddingsplan uit te leggen.

"Zo'n dertig jaar geleden werd ik heel persoonlijk geraakt door het beeld van de Tabernakel. Ik werd gevraagd om hier enkele studies over te geven voor een evangelisatie-actie. Al studierend op het onderwerp kwam ik erachter dat er zoveel rijkdom te vinden was. Het bleek als het ware een ontmoeting met Christus in het Oude Testament. Zelfs nu na 45 jaar ontdek ik nog steeds nieuwe dingen. Dit geeft een enorme vreugde."

Waarom wilde God een Tabernakel?

In Exodus 25 lees je dat de Heere God opdracht geeft om een Heiligdom voor Hem te maken. *God wil in het midden van Zijn mensen wonen en (Hij wil) verzoening met de mens. Hij wil met hen wandelen, samenkomen en spreken. Nog lang voordat Christus geboren was, wilde God Zijn reddingsplan bekend maken. Hij wil communiceren over Zijn Liefelings-onderwerp: Zijn geliefde Zoon. Ook in de offers die de Israëlieten brachten, zie je dat God als*

het ware maaltijd wil houden met Zijn Volk. Bij het Vredesoffer werd een deel van het offer voor God verbrand, dat was het deel voor God. Een ander deel van het offer werd door de priester en de offeraar gegeven. Het doel van het vredesoffer was dankbaarheid en gemeenschap met God.

Gods reddingsplan door de Heere Jezus wordt in alle details onthuld via de Tabernakel. We zouden hier vele studies over kunnen houden, maar in dit artikel richten we ons op het **wasvat**, omdat dit een sleutel kan zijn bij het verstaan van de worsteling met de oude mens.

Welke rol had het wasvat in de Tabernakeldienst?

“Vroeger diende het wasvat voor de reiniging van het lichaam. De voeten en handen waren bevuild door het stof, zand, bloed of andere onreinheden. Maar de diepere betekenis was dat de priester geschikt gemaakt werd voor God. Na de reiniging was hij acceptabel voor God om het Heilige binnen te gaan. Deze reinheid was voor God zo belangrijk dat de priester zou sterven als hij niet gereinigd was.”

De Tabernakel bestond uit de Tent en een Voorhof. Daaromheen was een omheining. In de Voorhof komen we als eerste het altaar tegen. Hierop werden verschillende soorten offers gebracht die ook allemaal een verwijzing zijn naar het werk van de Heere Jezus. Daarna kom je bij het Wasvat. Nog voordat er geofferd werd en voordat de priester de tent in ging moest hij zich reinigen. Dit ritueel was er om het besef van verontreiniging wakker te houden. De tent in gaan zonder reiniging, betekende de dood. Dit gebeurde dus ook niet! De tent was ingedeeld in het Heilige en het Heilige der Heilige. In het Heilige vinden we de Kandelelaar en de Tafel der Toonbroden (het levende brood) en het reukofferaltaar waar dankzegging werd gebracht of voorbede en aanbidding werden gedaan. En God zelf was aanwezig in het Heilige der Heilige boven de Ark van het verbond. Daar mocht alleen eenmaal per jaar de Hogepriester naar binnen.

Een Israëlitische gelovige kwam niet verder dan het altaar. Daar bracht hij zichzelf bij de offerplaats met een offerdier. Er waren 5 verschillende offers die gebracht konden worden (Leviticus 1). Het brandoffer, het spijsoffer, het dankoffer/vredesoffer, het zondoffer en het schuldoffer.

We focussen ons nu op het zondoffer en schuldoffer. Deze offers werden gebracht voor onopzettelijke of opzettelijke zonden. Van Scharrenburg legt uit welke stappen Oud Testamentische gelovigen moesten zetten om van hun bevleete geweten af te komen en de relatie met God te herstellen.

“Je zit in de tent en jouw geweten is belast. Je hebt zondige dingen gedaan of gedacht. Je neemt een perfect lam mee. (eerste verwijzing naar Christus, het Lam) en dan wandelde je door het tentenkamp van Juda (het woord betekent lofprijzing, door de lofprijzing wandel je naar God) naar de Oostpoort

van de Tabernakel. Je ziet de grote omheining en tevens de wolkkolom die Gods aanwezigheid representeerde. De Levieten omringen de Tabernakel en bij de Poort stond de poortwachter die controleerde met welk Lam jij kwam. Hij controleerde niet je motieven, maar puur het lam. Het moest een gaaf, gezond, lam zijn zonder gebrek zijn die voldeed aan de voorschriften zoals God die gegeven had. Ook dit kunnen we doortrekken naar het nu.

Met welk Lam kom jij tot God? Is dit het Lam naar de Schrift. Is het Christus naar de Schrift? Pas wanneer het offerdier goed geacht werd, mocht je verder lopen en legde je onder leiding van een Leviet je handen op de kop van het dier. Deze handoplegging was een overdracht van jouw zonde op het dier, hij werd jouw plaatsvervanger. Daarna werd deze geofferd. De zonde was bedekt.”

De Oud Testamentische gelovigen mochten niet verder dan het altaar. De weg was nog niet vrij tot God. Hoe is dit nu veranderd? *“Wij, als Nieuw Testamentische gelovigen, staan aan de andere kant van het kruis. De Heere Jezus riep aan het kruis “het is volbracht!” en het voorhangsel scheurde. Dat betekent dat de dagelijkse offerdienst vervuld werd door één volledig geaccepteerd offer: het sterven en opstaan van Christus. We moeten onthouden dat De Heere Jezus dit in de eerste plaats deed uit gehoorzaamheid aan Zijn Vader. De zonde moest verzoend worden. In Hem had de Vader een welbehagen. We mogen God nú naderen op basis van het perfecte offerlam: de Heere Jezus. We dragen Hem mee in ons hart. Het altaar geeft aan in welke positie wij zijn: verzoend. En het wasvat wijst op de praktijk van ons dagelijks leven.”*

Priestervolk

Zoals de Levieten vroeger dienst deden in de Tabernakel, worden wij door God nu ook gezien als een priestervolk (1 Petrus 2:9, Openbaring 1:6). Daarmee mogen wij op basis van het geaccepteerde offer voor God verder lopen naar het Heilige der Heilige. Maar voordat wij de Tabernakel binnen treden, komen we langs het wasvat. Ook nu kan een christen bevuild worden in zijn handel en wandel in dit leven. Zoals in het artikel over de woestijnvaders beschreven, is de oplossing niet om in extreme ascese te gaan leven en uit eigen kracht te pogen redding te verdienen (of zonden te verzoenen). De geestelijke betekenis van het wasvat geeft een prachtige uitkomst. Van Scharrenburg legt uit wat de vervulling is: *“Het wasvat werd gemaakt van de spiegels van de vrouwen die dienst deden bij de ingang van de tent. Ze gaven deze vrijwillig. Zo werd het wasvat geen spiegel om jezelf in te bewonderen, maar een spiegel waarin je zag dat je reiniging nodig had. Het toonde je bevuilde ik. Je ziet dus wie je bent, zonder God. Maar tegelijkertijd zie je het hoge vuur van het altaar in de weerspiegeling van het water. Het vuur van het offer (het kruis!), waar verzoening kwam tussen God en jou. De grootte van het wasvat staat niet vermeld in de Bijbel, dit leert ons dat je mag komen hoe groot de bevuiling ook is. Er is een mateloze reiniging.”*

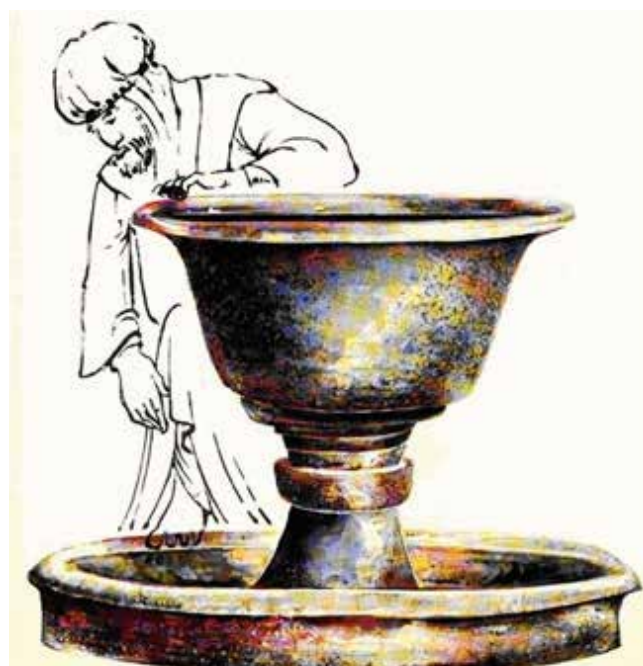
Hoe behouden we de liefelijke gemeenschap met God?

“Onze handel en wandel wordt in deze wereld constant bevuild. Ons gedachteleven wordt bevuild door wat we zien langs de kant van de weg of op onze telefoon. Het is nodig om dit te ontdekken bij het wasvat. Gods Woord heeft deze reinigende werking. En dringt door tot ‘de verdeling van ziel en geest en is een oordeler van gedachten en overleggingen van het hart’ (Hebreeën 4:12).

*Onze grootste vijanden zijn de satan, de wereld en onszelf. Als we vlekken zien in het wasvat **moeten we dit belijden!** Die vlekken ontdekken we door dagelijks in Gods Woord te lezen en ons daarmee te laten voeden.”*

In Johannes 13 laat de Heere Jezus zien wat de betekenis is van het wassen. Toen Hij de laatste keer met Zijn discipelen samen kwam om het Pascha te vieren, stond Hij op om ieder zijn voeten te wassen. Petrus wilde dit niet, omdat hij zich bezaard voelde en zijn Heer niet wilde vernederen. Maar de Heere Jezus zegt tegen hem: *“Als Ik u niet was, hebt u geen deel met Mij”*. Petrus zegt dan dat hij niet alleen zijn voeten door Jezus wil laten wassen, maar ook zijn handen en hoofd. Maar dat hoeft niet, want voor God zijn we al volledig gereinigd. Petrus was al rein door de omgang met het Woord. Het Woord is de Heere Jezus. Het gaat bij het wasvat om de reiniging van dagelijks vuil.

Wanneer we niet langs het wasvat gaan, lijdt ons christenleven hieronder.

"We ervaren geen gemeenschap met Hem en we kunnen als het ware niet doorwandelen naar het Heilige der Heilige. Want onze wandel met God stopt niet in het voorhof, we mogen de tent binnengaan. En daar ontdekken we de intieme omgang met Christus. Daar staat de kandelaar die met zijn zachte licht schijnt op de tafel der toonbroden: het Levende Brood. Het reukofferaltaar waar onze dankzegging als een liefelijke reuk naar boven stijgt. En we zien het gescheurde voorhangsel met daarachter de Ark van het verbond. De Heere Jezus werd aan het kruis doorstoken in zijn zijde. Uit zijn zijde kwam bloed en water. Bloed dat onze zonde bedekt en verzoening brengt. En water dat ons reinigt! Wat een rijkdom heeft God ons geopenbaard in Zijn Woord."

Nog een prachtig detail vertelt Dick Van Scharrenburg over het water dat zich in het wasvat bevond: *"Dit water is het water uit de geslagen rots. Hoewel de Bijbel niet letterlijk vermeldt waar het water in het Wasvat vandaan kwam, is het aannemelijk dat dit water afkomstig was van de rots die door Mozes werd geslagen zoals beschreven in Exodus 17 en Numeri 20. Tijdens hun reis door de woestijn had Israël geen vaste waterbron. God voorzag hen op wonderlijke wijze van water door Mozes een rots te laten slaan, waaruit overvloedig water stroomde. Dit water was niet alleen voor drinkwater bedoeld, maar diende waarschijnlijk ook voor praktische en rituele doeleinden, zoals het vullen van het Wasvat. De geslagen rots verwijst naar kruisdood. De tweede keer mocht Mozes de rots niet slaan, maar moest tegen hem spreken. (Het was als spreken tegen de opgestane Heer, want het bloed heeft alles veranderd) In 1 Korinthe 10:4 zegt Paulus het volgende: **"En allen denzelfden geestelijken drank gedronken hebben; want zij dronken uit de geestelijke steenrots die volgde; en de steenrots was Christus."** De rots voorzag het volk van leven-gevend water, net zoals Jezus later spreekt over levend water dat Hij geeft (Johannes 4:10-14; Johannes 7:37-38)."*

Stil staan bij de het wasvat, brengt ons dichterbij God.

Hoe wij ons concreet wassen bij het wasvat in dit dagelijks leven, wordt ook goed beschreven in het boek *"A Portrait of Christ: The Tabernacle, the Priesthood, and the Offerings"* van David Cloud. We wassen onszelf door ons dagelijks toe te wijden en tijd met Hem door te brengen in gebed en het lezen van Zijn Woord. Het woord van God onderzoekt de diepste gedachten en motieven van het hart. (Hebr 4:12) Het is vaak niet zo leuk om onszelf onder ogen te komen, om onze zon-

den te zien en ons falen, maar als we gewillig zijn om ons te laten wassen en reinigen, zullen we meer en meer gevormd worden naar het beeld van Christus. Waarom is het moeilijk om onszelf onder ogen te komen? Het is moeilijk, omdat het toegeven van fouten direct ingaat tegen de oude natuur die enorm trots is. Daarnaast kan het zijn dat een zonde 'gekoesterd' wordt en dat na het belijden toch de hang er is om opnieuw de fout in te gaan. Dat ligt ingewikkeld. Een zonde is dan een verslaving en hierbij is het heel belangrijk om te bidden dat de Heere God jou laat vastlopen op deze zonde. Daarnaast ook dat Hij laat zien wat Zijn heilige standaard is en dat we mogen leunen op Christus die verzocht werd, maar niet zondigde en dat God Hem aanziet in jou. Hoe ontdek je dit? Door veel tijd door te brengen in Zijn woord.

We wassen ons door dagelijks onze zonde te belijden (1 Johannes 1:9.)

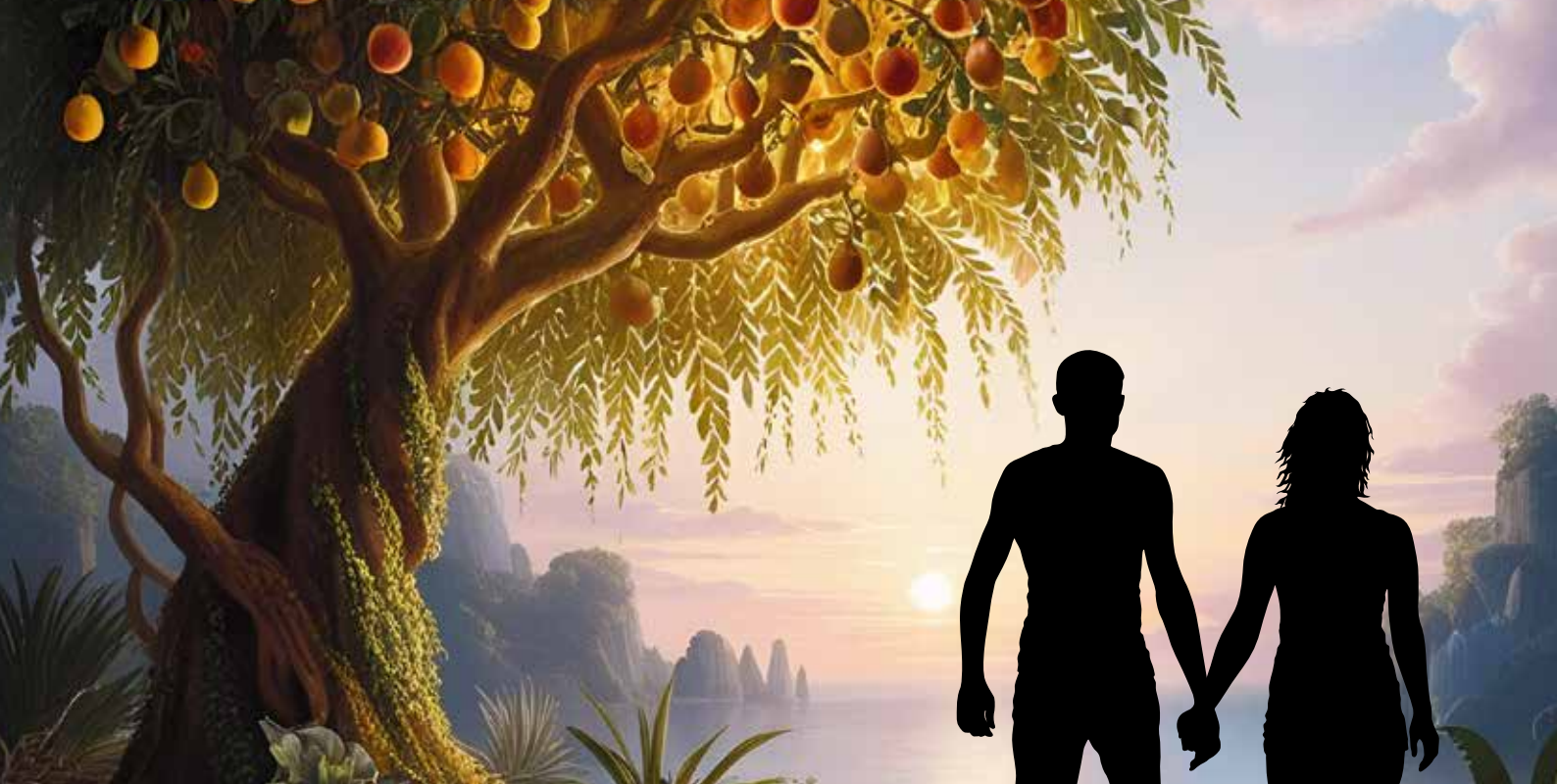
Het belijden van zonde betekent dat we het eens zijn met de Heere God dat onze wandel verkeerd was. We erkennen onze schuld en dat uit die oude natuur niets goeds komt en geven toe dat we Zijn verzoening nodig hebben. Het betekent ook dat we de schuld niet bij iets of iemand anders neerleggen; bij de situatie of een persoon.

Het wasvat was altijd beschikbaar, dag en nacht.

De Heere wordt niet moe van onze schuldbelijdenis. Hij is getrouw om onze zonde te vergeven: 1 Joh 1:9 Hij is getrouw, omdat Hij de Heere Jezus in ons ziet. En Hij is het volmaakte 'ruilmiddel' tegen de zonde.

De Heilige Geest wijst ons op de Heere Jezus. Dit is één van de taken die de Heilige Geest in ons heeft, Hij wijst de zonde aan in ons leven en laat ons Christus zien. Zo gaan we steeds meer lijken op Hem. Wanneer we Gods Woord negeren dan zullen we geestelijk terugvallen. Als we onze zonde koesteren en er aan vasthouden dan willen we niet dat Gods licht er op schijnt. Daarin zit de moeilijkheid. Het gaat in tegen jezelf. Zonde sluit aan op het vlees, op de oude natuur. Het is gemakkelijk, het bevredigt en streelt het ego en het werkt ook nog eens verslavend. De zonde geeft het gevoel er niet meer zonder te kunnen. Wanneer we dit ontdekken, - is er een consequentie voor onze levenswandel. Verwacht God dat we direct stoppen met zondigen? Ja! Dat verwacht Hij wel. Maar Hij weet ook dat we zwak zijn. Daarom mogen we onthouden dat het bloed ons vergeving schenkt en het water ons dagelijks reinigt.

Elisabeth Stam-Stegeman

REANIMATIE OF NIEUW LEVEN?

Een bespreking van de leugen die Satan de mens voorhoudt.

Inleiding

In Genesis 2:17 gebiedt God de mens dat zij niet mogen eten van de boom van kennis van goed en kwaad. Als de mens wel zou eten van deze boom, dan zou hij voorzeker sterven. Een hoofdstuk later worden dit gebod en de consequentie door satan ontkracht. In Gen. 3:4-5 ontkent satan in zijn gesprek met Eva dat zij zou sterven als ze van de verboden vrucht zou eten. Maar ook belooft satan dat, als Eva van deze boom van kennis van goed en kwaad eet, zij zal worden als God, kennende goed en kwaad. Deze leugen van satan bevat verschillende onderdelen of aspecten die ik hier wat nader wil belichten. Ten eerste wordt er twijfel gezaaid. Ten tweede wordt God beschuldigd van een leugen, nl. dat de mens helemaal niet zal sterven, en dat God alleen maar wil voorkomen dat we worden als Hem. Satan ontkent dus dat er een straf of consequentie is aan het niet luisteren naar God. En ten derde maakt satan een onmogelijke belofte, namelijk dat we zullen worden als God.

De twijfel

Heeft God werkelijk gezegd? Dat is de inleiding. Weet je het wel zeker dat dit de bedoeling is? We horen deze zin nog steeds op zoveel verschillende manieren: is God echt de Schepper? Zijn de aarde en de mens niet gewoon toevalstreffers? Heeft

God echt man en vrouw geschapen? Zijn alle verhalen uit de Bijbel niet verouderd? Is Christus eigenlijk wel echt voor onze zonden gestorven? Is Christus wel echt opgestaan? En zal Hij wel terugkomen? Allemaal manieren om twijfel te zaaien. En deze twijfel is dan het begin om iets anders te gaan geloven.

Ontkennen van de straf

Dan wordt God beschuldigd. De straf (of consequentie) van het eten van de boom van kennis van goed en kwaad is de dood. "Gij zult waarlijk sterven", staat er. Maar Satan zegt dat is helemaal niet waar en je zult geenszins sterven. Wel het tegenovergestelde van wat God zei! Hiermee wordt dus gezegd dat God het niet zo bedoelde, of als we het echt duidelijk durven te benoemen, Satan noemt God een leugenaar. Als we geloven dat Adam niet echt gestorven is, dan heeft dat grote gevolgen. Lichamelijk zijn Adam en Eva niet direct gestorven; Adam is zelfs 930 jaar oud geworden. Echter geestelijk zijn ze wel gestorven. Zij werden direct verbannen uit de hof van Eden en hadden niet meer de directe omgang met God. Geestelijk waren ze direct gestorven en dus geestelijk dood. En volgens Paulus geldt dat voor iedereen. Hij zegt in 1 Kor. 15:22 dat in Adam allen sterven. Als we dus geloven dat we niet geestelijk dood zijn, dan hoeven we ook niet geestelijk opnieuw gebo-

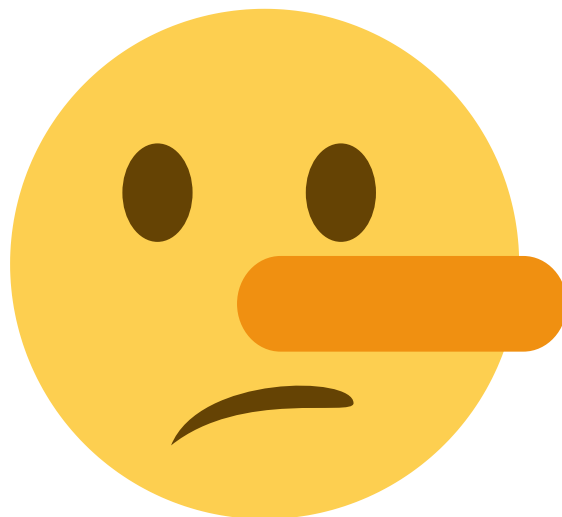
ren te worden! En als we niet geestelijk opnieuw geboren hoeven te worden, dan kunnen we onze weg tot God weer terugvinden. De weg naar God is dan alleen maar geblokkeerd. Misschien hebben we niet genoeg kennis of zo? Misschien kunnen we iets doen om die doodzieke geest weer te reanimeren? Want de geest is niet echt dood? Of toch wel? In het verhaal van Nicodemus (die het ook maar moeilijk kon begrijpen) wordt duidelijk wat er werkelijk moet gebeuren: een geestelijke wedergeboorte.

Een onmogelijke belofte

Dan het derde onderdeel, de onmogelijke belofte. Er is een klein stukje wat waar is. Namelijk als Eva eet van de boom van kennis van goed en kwaad, dan heeft ze inderdaad na het eten van de vrucht kennis van goed en kwaad. Maar Eva en ook Adam hebben dan wel de kennis, maar helaas niet het vermogen om onderscheid te maken tussen goed en kwaad. De grote onwaarheid in de belofte van satan is echter dat Eva daardoor zal worden als God. Dat deel is een onmogelijke belofte. Het klinkt mooi, maar het kan logisch gezien ook gewoon niet. God is de Schepper, wij zijn het schepsel, en het schepsel (hetgene wat geschapen is), zal dus nooit zijn eigen schepper kunnen zijn! De mens kan met zijn creativiteit best veel maken. Van een boom kan men een meubelstuk maken, van de wol van een schaap een trui, en van klei bakstenen voor een huis of aardewerk. En de mens kan zelfs van een heleboel grondstoffen een robot maken. Maar dat is geen schepping. God maakt alles uit het niets (ex nihilo). Hij sprak het en het was er. Als de mens iets maakt, dan duurt het nog wel even voordat het er is, want er gaat tijd in zitten. Maar ook grondstoffen; geen mens kan iets maken van niets. Helaas is dit ook een belofte die we in deze tijd steeds weer zien verschijnen, namelijk de belofte van visualiseren en manifesteren. Als we maar lang genoeg iets visualiseren dan wordt het op een gegeven moment werkelijkheid.

De Leugen in de huidige tijd

Deze zelfde leugen, soms in zijn geheel en soms in delen, die komen we door de geschiedenis en ook in de huidige tijd telkens weer tegen! Het artikel *"De Genesis 3 Aanval"* in het Zoeklicht van december 2024 beschrijft dat veel maatschappelijke kwesties terug te voeren zijn op de twijfel die in Genesis 3 wordt gezaaid. Zoals hierboven ook al beschreven, op allerlei manieren wordt God en Zijn Woord in twijfel getrokken. En als je eenmaal bent gaan twifelen aan de grootheid, de goedheid en de rechtvaardigheid van God, tja, dan kun je overal wel aan gaan twifelen.

De zonde leidt tot de dood

God heeft vooral aangegeven wat het gevolg is van niet luisteren naar dit ene gebod, maar satan ontkent dat de mens zal sterven. Als de mens niet (helemaal) gestorven is, dan hoeven we niet volledig nieuw leven te ontvangen. We hoeven alleen maar geestelijk gereanimeerd te worden. Dat betekent dat we met onze laatste(eigen) krachten goede werken kunnen doen, of religieus kunnen zijn, en zo langzaamaan weer onze geestelijke gezondheid kunnen verbeteren. Echter, de Bijbel zegt dat in Adam we allen zijn gestorven. We zijn niet op-sterven-na geestelijk dood. Nee, we zijn helemaal geestelijk dood. God is namelijk nog steeds rechtvaardig en als Hij zegt dat de zonde tot de dood leidt, dan is dat ook zo. Dat betekent dat we voor onszelf niets, maar dan ook helemaal niets meer kunnen doen. We zijn volledig afhankelijk van de genade die we verkrijgen door het verzoenende bloed van Christus. Er zijn geen werken die we kunnen doen om die genade te verkrijgen, ook het meedoen met bepaalde religieuze rituelen zal ons geen genade geven. Ook zijn er geen andere tussenpersonen tussen God en ons mensen dan alleen Jezus Christus (1 Tim 2:5). De dwaalleren die beweren dat we door (een andere) religieuze handeling een geestelijk leven zouden kunnen leiden, ontkennen dus eigenlijk de werkelijk(e) zondige natuur van de mens (waarop de geestelijke doodstraf staat) en vooral dat de straf van de zonde de dood is.

Worden als God

Satan heeft een behoorlijke belofte gedaan, namelijk dat de mens 'zal worden als God'. Maar het is juist satan die voor de grondlegging van de wereld had gerebelleerd tegen God en wilde worden als God. Satan wilde zich gelijkstellen aan de Allerhoogste (Jes. 14:14). Als straf werd hij op de wereld neergeworpen. In de hof van Eden heeft

hij de mens verleid met een leugen om ook te geloven dat hij als God kon worden, door te eten van de vrucht van de verboden boom. Dit was een keuze met desastreuze gevolgen omdat wat satan beweerde maar een hele kleine kern van waarheid bleek te bevatten. De mens heeft inderdaad kennis gekregen van goed en kwaad, maar op geen enkele andere manier is hij daardoor "als God geworden". De belofte van satan was er dus één die totaal niet kon worden waargemaakt. De mens is geen schepper geworden en de mens is geen god geworden.

Herkennen van dwaalleringen

Toch is deze leugen, ondanks de duidelijke onwaarheden, een leugen die we telkens weer terugvinden. En als we dus deze leugen begrijpen en herkennen, dan kunnen we ook dwaalleringen ontmaskeren. Want zowel het ontkennen van de geestelijke dood als ook het denken dat we goddelijke status kunnen bereiken, deze onderdelen vinden we telkens weer terug.

Satan's leugen, dat we niet werkelijk gestorven zijn als gevolg van het niet luisteren naar God's gebod, is de basis van de vele religies die ons voorhouden dat we gereanimeerd kunnen worden en zo geestelijk levend blijven. Wij weten echter: we hebben net als Nicodemus een nieuwe geestelijke geboorte nodig. Alleen dan komt de Geest van God in ons wonen en wordt het contact met God hersteld.

Wat nog iets geraffineerder is van deze leugen van Satan, namelijk dat met de kennis van goed en kwaad we kunnen worden als God, is dat dit aspect telkens weer de basis van dwalingen is. Als we namelijk maar de juiste kennis hebben, dan kunnen we onderdeel worden van het goddelijke. Dat kennis vergaren, de ultieme wijsheid, dat is het gnosticisme. Een dwaling waar Johannes voor waarschuwde. Maar is deze leer niet net zo vaak aanwezig nu? In de wereld maar ook in de kerk, hoor je allerlei oproepen om via bepaalde kennisvergaring een onderdeel te kunnen worden van het goddelijke. We kunnen dit herkennen als er gesproken wordt over allerlei energiebanen en het vinden van de oerenergie en een onderdeel worden van het universum. Of als er wordt gesproken over dat alles beschikbaar is voor ons, maar de meesten weten nog niet hoe ze het moeten bereiken. Dit is niet heel veel anders dan de "human potential" beweging. Deze beweging, die begon in de jaren 60, stelt dat de mens eigenlijk maar een klein stukje van zijn capaciteit gebruikt. We moeten daarom op zoek naar de rest van onze capaciteit of welke blokkades ons nu tegenhouden om te zijn wie in werkelijkheid zouden kun-

nen zijn. Het gevolg van het op zoek gaan naar onze ongebruikte capaciteit is een grote ontevredenheid met wie we zijn en daarom gaat de mens steeds vaker "zoeken naar zichzelf" en naar mogelijkheden om zichzelf te verbeteren.

De belofte van geestelijke eenheid en geestelijk opstijgen naar God en gelijk aan God worden is wat we tegenwoordig vooral zien in de leringen van de nieuwe spiritualiteit. Of eigenlijk de oude "New Age". Er is niet heel veel veranderd door de eeuwen heen. Satan houdt de mens nog steeds voor dat deze kan worden als God. Op vele verschillende manieren probeert hij ons te vertellen dat we het goddelijke, pure, heilige en goede in onszelf moeten zoeken en ook dat we weer onderdeel kunnen worden van dat ene grote universum, of van 'god' zoals mensen dat ook zelfs durven noemen. Als we daar weer onderdeel van zijn, dan vloeit de energie van het universum weer door ons heen. Dan wordt ons beloofd dat we weer één geheel zullen zijn.

Maar we blijven ondertussen wel onder(deel van) de macht die satan op aarde heeft. Het is een leugen die satan ons en zichzelf voorhoudt dat hij de macht heeft om God te evenaren. Echter, God staat daar ver boven. Als we proberen om onderdeel te worden van het universum, dan worden we niet onderdeel van de Schepper. Want Hij heeft ons een andere weg gewezen om tot Hem te komen, namelijk door het offer van Christus.

Laten we ons niet laten beetnemen en afhouden van de enige waarheid: de vergeving van zonden en levendmaking in Christus. Alleen door het verzoenende bloed van Christus kan je geestelijk "Nieuw Leven" krijgen.

Irene Matzken

LATEN WE DE GOEDE HERDER VOLGEN, EN NIET MENSEN!

Door de geschiedenis heen zien we hoe gedragspatronen zich keer op keer herhalen. Zo zien we bijvoorbeeld vaak terugkomen dat mannen en vrouwen zich gemakkelijk laten beïnvloeden. Dit is de reden waarom de Bijbel mensen vergelijkt met schapen en predikers met herders. Om de een of andere onbekende reden worden mensen gemakkelijk misleid. En mannen en vrouwen die macht begeren, verzamelen vaak zwakke schapen in hun kuddes en maken misbruik van hen.

Terwijl de Bijbel duidelijk maakt dat sterke leiders volgens bijbelse maatstaven moeten handelen, kent Satan die zwakheid van mensen en zorgt hij juist voor afvallige misleiders die dat niet doen. Vaak zijn voorgangers, leraren en evangelisten slimme manipulators en gebruiken ze wel de Schrift om de schapen te laten denken dat ze gezond bezig zijn, terwijl ze eigenlijk gevaarlijk zijn.

Een ware herder zal zijn kudde voortdurend leiden met het Woord van God en hen wijzen op de enige Goede Herder die in staat is om te zoeken en te redden. Net als Johannes de Doper is zo'n herder bereid om op de achtergrond te treden opdat de Heer in belangrijkheid kan toenemen. Maar te veel herders begeren zelf het eigendom van de kudde, zich niet bewust van de ontzagwekkende verantwoordelijkheid van het heilige vertrouwen dat ze hebben gekregen.

Kennelijk houden weinigen rekening met de rampzalige gevolgen van het volgen van valse herders. Valse herders zijn in werkelijkheid wolven in schaapskleren. Velen hebben onnoemelijke schade aangericht en hebben schapen beschadigd

die ooit in een veilige kudde zaten. Nu zijn deze schapen verstrooid en verlaten. Ze zijn geworden als schepen zonder roer en zeilboten zonder zeil. Ze dobberen op en neer op de golven van de oceaan, dolende zielen op zoek naar hulp en raad.

Veel schapen zijn verstrooid, verbrijzeld en mishandeld. Schapen zonder herder zijn in gevaar. Maar ook, er zijn er die bereid zijn om voor de waarheid te strijden. De waarheid is het Woord van God (Johannes 17:17) zegt de Bijbel. Uw Woord!

Is het mogelijk dat God in deze laatste dagen van de tijd zoals wij die kennen een standaard zal oprichten? Zullen de stenen uit het puin en de verbrande poorten worden herbouwd, zodat het Evangelie verder zal gaan? Of is alles hopeloos en zal het overblijfsel worden uitgeroeid?

Het bijbelse antwoord op deze vragen is eenvoudig. God is Zijn volk niet vergeten! Dat heeft hij nooit gedaan. Hij is de Schepper van het universum, de God die alle dingen weet en die alomtegenwoordig is. Hij zal de standaard oprichten en Hij zal blijven waarschuwen tot de Dag van de Opstanding. Hij is de God van de Verlossing. Hij is de God die van ons houdt. Ja, afvalligheid neemt toe, precies zoals de Bijbel voorspelt; maar naarmate de duisternis dieper wordt, zal het licht helderder schijnen.

Dit artikel is geschreven door **Roger Oakland** voor LighthouseTrails en is vertaald en aangepast vanuit het Engels. Het origineel is te vinden op de volgende site: www.lighthouse Trailsresearch.com/blog/let-us-follow-the-good-shepherd-instead-of-following-men

KORT NIEUWS

Is bindweefselmassage een energetische methode?

In de vorige publicatie van mei stond een artikel over het verschil tussen helen en genezen. Er werd uitgelegd wat een energetische behandeling is, namelijk een behandeling die poogt om de balans te herstellen in de energiebanen van het energetische lichaam. Tevens werd aangegeven dat er volgens het bijbelse mensbeeld geen sprake van is dat de mens een energetisch lichaam heeft. Energetische behandelingen zijn dus gebaseerd op een on-bijbels mensbeeld en traditionele helingstechnieken.

Bij een lezer riep dit de vraag op of het zogenaamde *bindweefselmassage*, ook wel *facia therapie* genoemd, ook valt onder de energetische technieken. Een hele goede vraag. Het kan in dit geval zijn dat het om een reguliere massage gaat, met als doel een verbetering van de weefselstructuur en -functie om dieper door te dringen tot het bindweefsel. Aan de andere kant wordt bindweefselmassage ook gegeven vanuit een energetisch perspectief. Dan richt het zich op het herstellen van de levensenergie door de energetische blokkades op te heffen. In dit geval wordt er dan gewerkt volgens een on-bijbels mensbeeld.

Op de website van Stichting Promise staat een artikel van Gerard Feller wat duidelijk ingaat op deze vraag en onderscheid maakt tussen de verschillende perspectieven van bindweefselmassage. Ook worden er een aantal punten beschreven om u te helpen om zowel een therapeut als een behandelmethode te toetsen. Dit artikel: *"Drie Perspectieven op Bindweefselmassage"* is hier te vinden: www.stichtingpromise.nl/alternatieve-geneeswijzen/drie-perspectieven-op-bindweefselmassage

Halloween: Zoet of Zuur?

Pompoenen, heksenhoeden, spoken en verkleedspullen om er als een geraamte uit te zien. De voorbereidingen voor Halloween zijn alweer aan de gang. De meesten vinden niets verkeers aan Halloween. Het is toch een leuk kinderfeest, en een onschuldige verkleedpartij? Nou, niets is minder waar.

In de brochure *Zoet of Zuur* wordt ingegaan op dit feest.

In deze brochure:

- Korte ontstaansgeschiedenis van Halloween
- De zure kant van Halloween
- Een hoopvolle boodschap

De brochure wordt aangeboden tegen kostprijs. Exemplaren zijn te bestellen via onze webshop, maar de voorraad is beperkt.

De brochure is ook te bestellen via de website van Middernachtsroep.

www.middernachtsroep.nl/product/zoet-of-zuur-halloween

Update over project Bijbel in de Basis Suriname

Bijbel & Onderwijs is bezig om de godsdienstmethode Bijbel in de Basis aan te passen voor het onderwijs in Suriname en tevens om de leerlingen te voorzien van Bijbels.

Het afgelopen jaar zijn we druk bezig geweest met de aanpassingen door te voeren in het eerst deel van de werkboeken voor de leerlingen en in de docentenhandleiding. De boeken zijn inmiddels gedrukt en verstuurd naar Suriname. In het komende schooljaar (dat in oktober begint in Suriname) hopen zij met deze methode te beginnen.

In november hopen wij zelf ook naar Suriname te gaan om de docenten te ondersteunen met de lessen voorbereiden. Ook zullen we overleggen met de docenten over de aanpassingen die nodig zijn voor de volgende delen van de lesmethode.

We zijn dankbaar voor de mogelijkheid om in Suriname vele leerlingen te kunnen bereiken met Bijbels onderricht. Wij hopen op uw gebed voor dit project.

www.bijbelonderwijs.nl
info@bijbelonderwijs.nl